

Prispeval Simon Orgulan
Ponedeljek, 27 Julij 2009 12:36

Zna se zgoditi, da bom bičan za tole, ampak takšen je moj pogled na celotno stvar: zdi se mi, da so zadeve malce ušle izpod nadzora. Celo do te mere, da se beseda že zlorablja v čudne namene. Govorim o samo-oklicanih intelektualcih, ki bi dali prav vse od sebe, da bi se do zadnjega zdihljaja oklepali tega naslova. Ne razumite me narobe, prav nič nimam proti izobražencem. Načeloma. Moti me le odnos nekaterih posameznikov, ki s ponosom nosijo krvavo pridobljeno masko, medtem pa z višav urinirajo na vse tiste, ki je ne. Že res, da je visoka stopnja izobrazbe spoštovanja vreden dosežek, o tem sploh ni dvoma. Diplomiranci, magistri in doktorji, da ste prišli do tega naziva, ki vam pripada, ste se morali zelo potruditi. Ta naziv je vaš, ker ste si ga zaslužili. Ampak nazadnje, ko sem preveril, so tudi najvišje rangirani izmed doktorjev še vedno bili ljudje. Za svoj obstoj še vedno potrebujejo zrak, hrano in vodo, kar se tiče fizičnih potreb. Vsekakor ni prav nič božanskega na tej lastnosti, kajne?

Menim, da jih vse preveč svoj rang zlorablja za podpihovanje lastnega ega. Slednjega še dodatno krepijo s tem, da izkoristijo prav vsako priložnost, da žalijo, ponižujejo in navidez razvrednotijo vsakogar, ki iz takšnega ali drugačnega razloga nima neke blazno visoke stopnje izšolanosti, prizanešeno pa ni niti takim, ki sploh še niso dovolj stari, da bi jo imeli priložnosti pridobiti. Kaj dosežejo s tovrstnim pljuvanjem in preziranjem, je samoumevno. Mentaliteta je zelo jasna, velja pa za marsikako stvar: „če je nekdo slabši od mene, to pomeni, da sem jaz boljši!“ Zelo preprosta misel, a deluje. To je točno to, kar se dogaja v zakulisju psihe takih ljudi. Potreba po umetnem višanju samozavesti pa v resnici izhaja iz ravno nasprotnega; namreč pomanjkanja le-te.

Ljudje, resnično, to se mora nehati! Prav nehal sem že šteti, kolikokrat sem bil spljuvan od kakega pridnega šolarja, ki marljivo izpolnjuje svoje obveznosti, ker si slučajno ne deliva istega pogleda na definicijo intelektualca. Prav tako oklican za lažnega, samo zato, ker nimam pri vseh predmetih tako visokih ocen kot on. Moje mnenje o vsebinah, ki jih poučujejo v gimnazijah, je material za kako drugo kolumno ali deset, zato naj se tukaj ustavim. Povedal bom samo, da mi je resnično vseeno. Tako je, če je definicija „pravega“ absorbiranje informacij z vprašljivo uporabno vrednostjo, robotizirano izpolnjevanje ukazov in predvsem prisilno učenje stvari, ki me ne zanimajo, potem se uradno odrekam temu nazivu. Kaj, a je zdaj vse, kar rečem, avtomatično brez tehtne podlage in posledično brez kakršnekoli vrednosti? Sem zdaj le nekdo, ki ne ve o čem govori, ker nima papirjev, ki potrjujejo verodostojnost njegovega mnenja? Zaradi mene. Če še niste zaprli strani v brskalniku, vas naprošam, da to storite sedaj. Takih bralcev niti ne želim imeti. Če pa ste prerasli predsodke, pa kar, berite dalje. Zanimivo je, da SSKJ nudi prav samosvojo definicijo, ki pa se dokaj krepko razlikuje od že-uveljavljene:

„intelektualec -lca m (a) kdor opravlja umsko, zlasti ustvarjalno delo; umski delavec, razumnik: intelektualci so proti sklepu protestirali; sodelovanje intelektualcev in delavcev; pisatelji, umetniki in drugi intelektualci“

Prispeval Simon Orgulan

Ponedeljek, 27 Julij 2009 12:36

Nikjer, presenetljivo, ni omenjena izobrazba. Ampak nočem, da bi izpadlo, kakor da jo razveljavljam. Želim samo izpostaviti, da za definicijo ni nekega kamenega okvirja, ki bi jo utrjeval in nedopuščal kakršnegakoli odstopanja. Do intelektualnosti pelje več poti. Vsak jo pojmuje po svoje, nekateri tako, nekateri drugače; vsekakor pa je vse preveč poudarka na poti šolanja, ki preprosto NI edina. Je pa definitivno najbolj pogosta. Vsi snopi žarometov so usmerjeni v izobraževalne ustanove. Res imam občutek, da se tukaj slovospesve piše prekomerno. Vsekakor pa je prisotna gonja za nazive, papirje in etikete, ki jih marsikdo zlorablja za identifikacijo samega sebe znotraj družbe, ker z njimi pumpa svoj ego bolj, kot je na mestu. Neglede na vse, jaz sem še vedno prepričan, da je univerzalna definicija naslova preprosto nekdo, ki je sposoben kritično razmišljati s svojo lastno glavo. Mislim, da pa se na tej točki vsa univerzalnost zaključí, ker je to poglobljena in bistvena lastnost, ki jo je vredno izpostaviti. Nobenih nazivov, nobenih diplom, samo prečudoviti um. V svetu bi moralo več veljati, koliko je kdo zmožen, kot pa to, kakšen naziv ima.

To bi bilo vse, kar sem v bistvu želel povedati. Vsem, ki se smatrate za intelektualce, pa za konec zastavljam naslednje vprašanje: bi še vedno to bili, tudi če bi omenjena nalepka izgubila povsem vso družbeno akreditacijo, ki jo premore? Čisto iskreno... a bi res?

Če ste pri sebi odgovorili pritrdilno, potem ste lahko nase ponosni, saj ste pravi predstavniki človeške modrosti. Takšni, ki resnično verjamete v svoje početje, ker menite, da je koristno tako za vas, kot človeštvo. Takšni, ki svoje aktivnosti opravljate iz srca, ne zavaljo zunanjega priznanja. Takšni si vsaj z moje strani zaslužite zvrhano merico spoštovanja. Kapo dol.

Če pa nekje globoko v sebi veste, da vam več kot vaša funkcija dejansko pomeni gola titula, potem pa se idite solit. Pojdite svoj narcisizem zganjat kam drugam!